episcopi ⁊ alterius: nunqd valet reseruatio sibi: credo q̃ nõ: qz licet spectet ad collationem alterius tñ ⁊ illius. ⁊ est si. quod viri. s. de rescrip. statutum. §. cum eo in glo. ii. ⁊ qui iurat nõ suũ esse: iurat ẽt sibi cõe non esse. ff. de ver. sig. pupillus. §. vlti. ad hoc. ff. de leg. iij. l. si qs seruos. vbi testatore legãte seruos suos. ⁊ q̃ totum ⁊ qui in pte sui sunt: legati esse videntur: nec ob. j. de preben. cũ illis in fi. qz illõ induxit intẽtio pape q̃ illam solum grauare intendebat ut ibi viri in vlt. glo. nec ob. qõ diri. s. de rescrip. cũ aliquibus qz similitudo ⁊ idẽtitas ratõis illud inducit ut ibi diri.

a ¶ Premissa. oia comprehẽdit: ad idem. s. de rescrip. olim si igitur finita legatione executor ꝓferat uel pfessus faciat nõ tenet: ut in. i. trñso. ⁊ idem in sequentibus casibus: ut in prin. viri.

De liberatione. Sunt due partes principales. secunda ibi: phibemus. ⁊ prima pars facit duo. primo ponit p̃ hibitionem in quadruplici specie. scõo decretum ibi: decernẽtes. scõa facit quattuor. primo ponit phibitionẽ in quadruplici specie secundo eius cãz ibi: cuz p̃ hoc: tertio decernit ibi: Nos. n. quarto prorogat ibi volentes. Do.

b ¶ Ecclesias. tolle quod est. j. sue ordinationi ꝛc. ⁊ conferre ecclesiam ẽ cõferre ipsam principalem dignitatem de ecclesia: puta epatum: plebaniam: abbatiam. prioratum: uel his similia. ⁊ has hic phibet conferri: nõ tñ prohibet canonicatus ipsarum ecclesiarũ conferri per legatos: quod ex his patet que sequuntur.

c ¶ Electionis. aduerte: iam vidi de facto hanc qõnem. legat⁹ cõtulit plebaniam que ad collationem epi spectabat: quereba-tur an collatio eius teneret: et dicebant quidaz q̃ sic per hanc lkam: ex quo non p̃ viam electionis: sed collationis assumitur ibi prelatus. sed hoc non est verum: qz ista littera que ẽ via electionis loquit tñ in prelaturis cathedralium ecclesiarum loquitur. q. d. archidiaconatuz in ecclesia cathedrali legatus conferre non poterit: si ista duo cõcurrunt: q̃ ille archidiaconatus sit maior dignitas post episcopuz. ⁊ qõ p̃ viam electionis archidiacon⁹ ibi assumat. sed si vtrũqz uel alterum desijt tunc legatus illum conferre poterit vnde nõ sine mysterio sic diuisim summaui intellectũ: ad hoc facit quod seqtur sue ordiatiõi. ⁊ c. nec ob. j. neqz aliquod quomin⁹. ⁊ c. qz ⁊ sine illa clausula satis erat prohibitum p̃ precedentia: ⁊ ibi sic locutus ẽ: pro eo q̃ id ut plurimum euenit: ⁊ põt etiã respicere qõ hic dicit de dignitatib⁹ cathedralũ ecclesiarũ maioribus post epos: sed cũ maioritas ꝓsideret circa multa: ut circa ordinẽ fm quez archipresbyter est maior archidiacono: circa administrationem fm quam econuerso. ⁊ circa alia que no. s. de rescrip. sedes. de qua maioritate intelligimus: dic q̃ de maioritate prelationis loquit: in qua lz inspicienda sit ꝓsuetudo: dicim⁹ tñ ẽ iure archidiaconum precesse: is ergo qui preest post epm capitulo conuocat capitulum. ⁊ similia facit. hac prohibitione inclusus est.

d ¶ Interponat. no. q̃ ordinarius ad quẽ collatio uel electio nõ spectat non põt inhibere electoribus ne eligãt: ẽt si sit legatus de latere: multo minus inferior. s. de resti. in integ. c. ij. vbi de hoc.

e ¶ Prohibem⁹. declarat no. p̃ Inno. ⁊ ho. ⁊. s. de of. ẽlegati ex parte. io. an.

f ¶ Specie. hic genus ⁊ species parificant: interdũ differũt: quod dic ut. xxiij. di. q̃q̃. s. de offi. ordi. si sacerdos.

g ¶ Cuicũqz. uel qbuscũqz: ut in vna pson̄a prohibitũ censeat in pluribus repetitum cum eadẽ subsit rõ. ad idem. s. eo. li. de elec. c. pe. in prin. ⁊ ad hoc de pe. dis. iij. adhuc instant. reui. di. cũ ad verum. vñ nõ poterit resignationẽ cõmittere vni q̃ recipiat: ⁊ alteri q̃ demum conferat: qz qua rõne cõmittendo hec eidẽ da tionez p̃tineat q̃z diu reseruatio pẽdet alteri⁹: sibi quoquomodo reseruet. ¶ Quicquid autem contra premissa[a] ꝓtigerit attentari: eo ipso viribus nõ subsistat. Idem.

¶ Cathedrales vel regulares vl' collegiatas ecclesias legati reseruare vel conferre nõ possunt. Idem i dignitatibus ecclesiarũ cathedralium que sunt maiores post episcopos: si ipsarum prelati per electionem debẽt assumi: ⁊ cõtra hoc fcm̃ est irrituz. Scõo dr̃ q̃ legatus non põt alicui cõmittere q̃ recipiat resignationẽ bñficij ⁊ postea illud conferat: ⁊ contra factum vel faciendũ decernit irritum. io. an.

De liberatione prouida duximus inhibendum: ne aliquis apostolice sedis legatus quantũcũqz legationem obtinere plenariam dignoscatur: cathedrales vel regulares aut collegiatas ecclesias[b] seu ipsarum ecclesiarum cathedralium dignitates: ad quas hi qui preficiuntur eisdez maiores in earum capitulis post episcopos existentes habent p̃ viam electionis[c] assumi: sue ordinationi: collationi: prouisioni: electioni: aut dispositioni quomodocũqz reseruet: nec de ipsis ordinandis: ꝓferendis: vel disponendis: se aliquatenus intromittat: neqz aliquod. quominus hi ad quos pertinuerit eligere aut postulare libere valeant cum vacabunt obstaculum quomodolibet iterponat[d]. ¶ Decernentes qcquid ꝓtra hoc actum extiterit eo ipso irritum ⁊ inane. ¶ Prohibemus[e] insuper ne legatus ipse in genere aut in specie[f] cuicunqz[g] ꝓcedat vt ab his qui beneficia infra legationem eiusdem habentes: ea in illius manibus voluerint libere resignare: ipsoruz resignatione recepta: illa valeat idoneis ꝓferre pso nis. ¶ Cuz per hoc aperiri posset via ꝓtra lateran.[h] ꝓcilium ad beneficia vacatura. ¶ Nos enim cõcessionem quam cõra hoc ꝓtigerit attentari: ⁊ quicquid ex ea vl' ob eã secutum extiterit: nullam p̃rsus habere statuimus roboris firmitatez. ¶ Volentes non solum ad futura: sed etiam ad preterita ⁊ adhuc pẽdentia[i] negocia hoc extendi.

Idem.

¶ Collatio legati p̃ taciturnitatez prioris beneficij viciatur. h. d. zen.

Collatio beneficij per legatũ[l] sed. apo. tibi facta nullius momẽti existit: si in ea non fuerit habita mentio[k] de alio beneficio: quod primitus obtinebas.

Rubrica de officio ordinarij.

Anno. iiij. in conci. lugdunensi.

¶ Archiep̃s non potest sibi ꝓstituere officiales in dioc. suffraganeorum suorum: etiaz pro futuris causis per ap. deuoluendis ad ipsum: nisi de consuetudine hoc habeat: ⁊ tunc etiam tales officiales inhibere non possunt p̃rusquaz fuerit appellatum. Secundo dicitur q̃ do nec archiepiscopus de facili potest haberi officialis eius suffraganeuz excommunicare suspendere vel interdicere nõ potest p̃pter ordinis episcopalis reuerentiam. hoc dicit in summa. Io. and.

Romana ecclesia: ⁊ infra. Prohibem⁹ quoqz ne Remensis[l] archiep̃s in dioce. suffraganeorum suorum foraneos[m] officiales ꝓstituat: quia cuz metropolitani ne suoz suffraganeorũ ingrediantur[n] dioce. vt in eis aucto rez via ad vacaturas: eadem ratiõe ꝓmittẽdo ẽ diuersis. ⁊ iste est casꝰ spãlis quo possum per me qõ nõ p̃ alium. ẽ regulaz. j. de reg. iu. potest. ubi hũc ⁊ quosdam alios numeraui: legatus. n. bñ potest resignationẽ bñficij recipere: ⁊ postea illud bñficiũ vacãs ꝓferre. sed hãc ꝓmissionem nõ pot' facere facilius. n. per hunc modũ fieret fraus ad vacaturas q̃ p̃ illum: ⁊ ẽ si. expssum. s. de ꝓcess. pben. ꝓstitutus. vbi nõ pt alicui epssp̃aliter ꝓmittere q̃ ꝓferat certum bñficium cũ vacabit. lz cũ vacauerit posset illud ꝓferre: puto tñ q̃ legat⁹ bene possit ꝓmittere alicui qõ recipiat resignationem alicui⁹ bñficij: ⁊ recepta resignatiõe cũ beneficiũ vacat: bñ posset eidez ul' alteri cõmittere qõ illud beneficiũ ꝓferat: ⁊ p̃ hãc dec. attentari posset q̃ lz eps posset general'r tradere ptãtem officiali vel vicario suo ꝓferẽdi bñficia vacatura. s. de offi. vi. c. vlt. ñ tñ alteri quez officialẽ constitueret.

h ¶ Lateranen. s. de cõcess. preben. nulla.

i ¶ Pẽdẽtia. q. d. sic ẽ ꝓstõ nõ respiciebat preterita: ita nec pendentia sed p̃rogatiõe eaz certendi voluit adtrãqz: de ẽ vide. s. de elec. lz. canõ.

Collatio. Non diuiditur qz breue est

l ¶ Legatum. cardinalem: qz alius iure legatiõis ꝓferre nõ potest. s. eo. c. i. in fi. nisi ex spãli potestate: ut ibi.

k ¶ Mẽtio. qd vices si legatus p̃prio motu: ⁊ ẽ expmit in lr̃is ꝓcessionis ꝓferẽ mihi bñficiuz bñti aliud de illo mentione ñ fcã: nũqd valebit collatio sicut ⁊ valet eo casu si papa contulisset. j. de pben. si motu p̃prio: vt q̃ non. qz papa nõ est ligatus legibus sicut legat⁹. C. de leg. digna vor. de ꝓcess. pben. p̃posuit. vñ aliud in papa: aliud i legato. sed ẽriũ credo sicut. n. si ordinari⁹ mihi bñtu bñficiuz ꝓfert aliud: bñ tenz collatio hoc tacito: licet vtrunqz retinere nõ possiz: ut in cle. de of. or. c. ii. q̃ in hoc reprobat qõ ẽ no. archi. sic ⁊ si legatus ꝓferat tenebit collatio: non tñ vtrunqz pp̃ hoc potero retinere: ⁊ fa. s. de rescrip. gfa. hoc ergo ꝛẽdit dec. q̃ sic i petrans bñficiũ a papa tenet de bñficio qõ hz q̃tũcũqz modicũ sit illud: facere mẽtionẽ: sic ⁊ ipetrãs a legato: alꝯ ñ valebit collatio: qz impetratio est surrepticia: vbi vero nõ ipetrauit sz legatus contulit; i quo peccauit ille cui facta est collatio: certe i nullo: vnde credo tenet. sic video q̃ impetrationẽ impedit facti possessio collorata. si de illa non fit mentio. s. de cõcess. preb. cum nostris. collationem non impedit. j. de preben. lz episcopus.

Romana. Sunt qnqz ptes fm. Io. mo. primo ponit prohibitionẽ: secunda ibi. ne p̃ eo. solut oppositionẽ illt⁹ phibitiõis. tertio ibi: qz i cãis rationẽ solutiõis subijẽ. q̃rto ibi officiales. q̃ dã limitationẽ officialib⁹ remẽsibus iniungit. qnto ibi: ⁊ hoc ad alios officiales extendit. sed dicit Io. an. q̃ plus sibi placet ut sint due ptes. Do.

l ¶ Remen. idem de alijs. ut in fi.

m ¶ Foraneos. qz foris in dioc. ꝓstituebant: qõ archiep̃s facere non põt: qz i diocesi sui suffraganei ꝛc. ut. j. sequit. uel foraneos. i. q̃ foz teneãt de ver. si. forus. uel foraneos: qz de foris veniũt ut aduene uel peregrini dicantur: quoz sunt reprobata iudicia. ij. q. vi. peregrina. ⁊ c. se. Io. an.

n ¶ Ingrediant. qũo ergo visitabunt ⁊ p̃curationẽ recipiẽt. ⁊ sic est. ẽ. s. de rescrip. cũ ex officij. de censi. sopite. ⁊ c. nuper. ⁊ j. eo. ti. romana. ⁊ c.

vlt. cum suis si. sol. B'nō possunt nisi in casibus pmissis quorum iste vn⁹ est: ⁊ vide qd no. Jo. ir. q. ii. in sūma: ⁊. c. ii. ⁊ ber. s̄. de of. or. pastoralis.

a ¶ Judicent. pro tribunali sedendo.

b ¶ Disponāt. extra iudicium faciēdo coraz se celebrari: ⁊ ante se recognoſci Jctus. J. de fo. cōpe. romana. §. vlt. de celebratione vero diuinorū dic hodie vt in cle. ō primi. archiepisopo.

c ¶ Agant. conferendo ordines: ⁊ sacramēta: ⁊ similia faciendo.

d ¶ Canonica. loquitur de his canonibus. ir. q. ij. ⁊. q. iij. nullus pmas ⁊. c. conquestus ⁊ cōcor. ler in auc. ō defen. ciui. §. interim. col. iij. vbi p̄ses prouincie q pōt cōparari archiepo nō phibet defensorē ciuitatis q pōt comparari epo: quo minus vtatur iurisdictione sua: nō sic aūt in epo circa subditos suoruz subditoruz: de hoc. s̄. e. cū ab ecclesiarum ⁊ phatur in auc. c. i prin. vbi dk q ō fensor ciuitatis pt ō causis inferioruz pretermissis in magistratib⁹ municipalib⁹ cognoscere ⁊ de hoc. ri. q. i. de persona.

e ¶ Per alios. qō eniz qs p se nō pōt nec p alium. lxvi. dist. sicut. ff. ō admini. re. ad ci. p. l. ij. §. i. ar. s̄. lxxxvi. di. nō liceat. J. ne cle. vl mo. c. ult. cum si. primū est generale: scōa sunt specialia: qō dic vt. lxxxviij. di. cp̄s gubernatōnē qō etiam est s̄. J. de regu. iu. pōt quis.

f ¶ Nec pro eo. olim hic erat duplex lra. s. hec p ut iacet: alia fz causas p ap. ⁊c̄. ⁊ hanc lram cōiter habebam⁹: ⁊ hanc secut⁹ ber. posuerat. gl. q̄ fm hanc lram: nec p eo false ē: dicēs q archiep̄s poterat tales officiales i causas ap. cōstituere: sz de illis in quib⁹ appellatum non est nullaz habebant potestatē nisi ō cōsuetudine. ⁊c̄.

¶ Possunt. ⁊ debent quod dic vt. J. e. vt litigantes.

b ¶ Delegare. non tñ suuitētē cōpellere ad delegationē suscipiendā. s̄. e. pastoralis. i. rñso. ⁊ ibi plene de hoc. ⁊. J. de fo. cōpe. romana. ij. rñso.

i ¶ Inhibitiones faciāt. s. iudici. ap. ne vlterius in causis procedat: vt. J. eo. ti. a quibus ⁊. J. de ap. romana. §. si aūt. ⁊ de effectu huius inhibitionis: dic vt. J. eo. non solum.

k ¶ Quia in causis. similitudinem ſprobat.

l ¶ Noscuntur. no. q eo ipso q appellatum est iurisditionez hz in cā vnde videtur q statim possit inhibere: sed de hoc dic vt dicā. J. in decre. de ap. romana. §. si aūt. ⁊ in decre. J. non solum.

m ¶ Vices suas. qz pñt p aliū qō p se. J. de re iudi. pōt. cum suis concor.

n ¶ Nōdum. nemo dat quod nō hz. i. q. vij. dalbertū de. iurepa. q aūt. ⁊ concor. ff. de offi. pcō. obseruare. §. vlt. de rescrip. c. pastoralis in fi.

o ¶ Futuris. tractus futuri tpis ⁊c̄. ff. de vsur. l. i. §. i. ⁊ de hoc. s̄. de procur. auditis. in vlti. glo.

p ¶ Cōsuetudine. pscripta. s̄. de cōsue. c. vl. ad idē. s̄. e. li. co. ti. c. iij. ⁊ cō cordat ad hāc lram. J. e. ti. vt litigantes in fi. Jo. an.

q ¶ A qbus. s. officialib⁹: ⁊ idem dic de ipsis archiepis. eadē. rōne. io. an.

r ¶ Circa illam. puta vicine puincie infra duas dietas vulgares. s̄. de rescripts. nōnulli. vel legales: ut. J. de prebē. pñti. §. loca. vl dic arbitrariū adde qō diti. s̄. de tempo. or. cum nullus. §. cp̄s.

s ¶ Ceriterit. s. archiepiscopus.

t ¶ Attentent. hz de iure hoc possint: qz hz sint minores ordine: sunt maiores iurisditione: pp eos quorum vices gerunt. xcii. di. c. vlt. ⁊. xciiij. dist.

ritate pp̄a iudicēt[a]: disponāt[b]: aliqdue aliud agāt[c]: canonica[d] probibeant instituta nequaquaz hoc possūt i illis p alios[e] exercēt. ¶ Nec p eo[f] q causas per appellationez delatas ad ipos pñt[g] in suffraganeorum suorū dioce. delegare[h]: sitr hz eis tales officiales instituere in eisdem: qui eorum vice cum appellatur ad ipsos citationes inhibitiones[i] faciāt: seu compescāt i hac pte kbelles. ¶ Q:[k] i causis p appelatōnem deuolutis ad ipsos iam iurisditionē obtiere noscunt[l]: pp quod licite possunt sup illis ꝑmittere vices[m] suas. Nō sic aūt in alijs i quibus nōdum[n] extitit appellatum ⁊ iccirco nō debēt aliquos constituere pro citationibus in futuris[o] causis appellationuz ⁊ inhibitionib⁹ faciēdis: nisi aliud remēsis ecclesia circa talium officialium institutionem de cōsuetudine[p] obtineat speciali. A qbus[q] etiam si de cōsuetudine huiusmodi possint in remēsi prouicia constitui inhibitiones tamen ne procedatur in causis priusquam ad remensem curiaz appelletur: fieri penitus inhibemus.

¶ Officiales autem remensis archiepiscopi quādiu i sua puicia vl circa illā[r] extiterit[s] in suffraganeos interdicti suspēsionis vel excōmunicationis proferre sniias nō attētent[t]. ¶ Et hoc idem ab officialibus aliorum metropolitanorum[v] circa ipsorum suffraganeos: quibus ob reuerentiam[x] pōtificalis officij deferri volumus in hac parte precipimus obseruari[y].

¶ Reg. decimus in generali concilio lugduñ.

¶ Canonici qui a diuinis cessare possunt consuetudine uel alio iure si cessare uolūt: causaz sue cessationis expimāt in instrumēto publico vel patentibus lris suo uel alio auctētico sigillo munitis: ⁊ exhibeāt illas vel illud illi contra quem cessant: hoc pretermisso vel expressa causa nō inuēta legitima qcqd medio tēpore pceperint ab ecclesia restituant: ⁊ que percipere debent nō percipiant: ⁊ satisfaciant de iniurijs illi contra quem cessant: cā legitima inuenta tenetur ille ad interesse canonicis: ⁊ ad certam quātitatez ecclesie superioris taxandā arbitrio. Vltimo reprobat cōsuetudo qua imagines sanctorum in dicta cessatione spinis ⁊ vrticis supponebantur. Et statuit cōtrariuz facientes grauiter puniēdos. Jo. an.

Si canonici[z] a diuinis[e] cessare[?] voluerint: pro ut in ecclesijs[x] aliqbus sibi ex cōsuetudie[a] uel als[b] vendicāt: antequam ad cessationem huiusmodi[c] quoquomodo pcedāt: i istrumēto[d] publico v patētibus[e] lris sigillorum suorum aut alterius[f] auctentici munimine roboratis: cessationis ipsius cām expimant: ⁊ illud[g] vel illas[h] ei ꝑtra quem cessare intendunt: assignēt.

¶ Sciturí: q si hoc[i] pōtermisso cessauerint: vel causa[k] quam expresserint nō fuerit inuenta[l] canōica: oia que de quibuscūqz prouentib⁹ illius ecclesie[m] in qua cessatum fuerit cessationis tpe pcepint restituent[n]: Illa vero q pro eodez tpe debent eisdem: nullo modo percipient:[o]

u ¶ Metropolitanorū. vni de iure scriptuz oēs instituit. xxiij. di. preterea. lxi. di. miramur ō re iudi. in causis.

x ¶ Reuerentiam. s̄. de offi. de lega. c. ii. e. ti.

y ¶ Obseruari. dicit de officialibus. quid dices de delegatis ipsoz archiepiscoporuz: credo q idez: cū eadē sit rō: imo multo fortius: qz magis est iurisditio. officialis fauorabilis: cum idez sit consistoriuz. J. de ap. romana. i. rñso.

¶ Si canonici. Sunt quatuor ptes. fm gar. ⁊ Joā. mo. primo ponit cessatiōis formam. scō ibi: sciturí punit nō ſuātes illā. tertio ibi: si aūt. punit illos ꝑ quos canonice cessatum est. quarto ibi. ceteruz improbat quēdam abusum quez facētes puniri decernit. io. an.

z ¶ Canonici. seculares non. n. in regularibus locuz hz hec cōstitutio fm guil. qō est falsum. J. e. q̄uis. in prin. ⁊ dic canonici: ⁊ capitulum: qz pauci hoc ñ possent facere. s̄. ō his que fi. a ma. par. cap. quesiuit.

e ¶ A diuinis. s. officijs.

? ¶ Cessare. de ista cessatiōe dicit. s̄. e. irrefragabili. §. ceteruz nec medio tpe dk talis eccl'ia interdicta: sed suspendunt isti organa sua: vnde tali cessatōe durāte: pōt ibi episcopus ⁊ alij celebrare sine irregularitatis pena: vt in predicto. §. ceteruz. qō nō esset si esset interdicta. ō cle. ex. mi. postulastis. de excess. prela. tanta. hz guil. ⁊ gar. nec possent ipsi canonici sine episcopo ecclesiam iterdicere: de his que fiunt a ma. par. ca. quesiuit. de iure cōi. qz de spāli ñ loquor: ⁊ sic pōt intelligi. s̄. de appel. dilectus. ⁊ vacāte sede de iure cōi hoc possunt. s̄. ō here. ad abolēdam. s̄. de ma. ⁊ obe. cuz olim. J. e. li. e. ti. c. i.

x ¶ Ecclijs. vt lugduñ. vien. Claremonten. attrebaten. ⁊ q

busdam alijs fm guil. ⁊ gar.

a ¶ Ex cōsuetudine. no. q consuetudo iurisditionem tribuit: ut. ir. q. iij. cōquestus. de fo. cōpe. cū cōtingat. de arbi. dilecti. C. de mā. l. i. ⁊ fi.

b ¶ Alias. vt ex priuilegio.

c ¶ Huiusmodi. s. posse a diuinis cessare.

d ¶ Instrumento. ad idem. s̄. e. lib. de. elec. vt circa. ⁊ dic vt ibi.

e ¶ Patētibus. ad idem de tēpo. or. c. i. J. de sen. excō. cū medicinalis.

f ¶ Alterius. no. ex vi relatiui sigillum capituli autēticū. ō hoc ō pba. post cessionē. ⁊ plene p modernos ō fi. instru. c. ij. ⁊ in spe. ō instru. edi. §. videdū. ℣. r. itē no. q pōt qs alieno sigillo signare sicut in testō. C. ō testa. si vnus. ad idē. lxxiij. di. in nomine. ad hoc. s̄. de re iudi. cum inter vos.

g ¶ Illud instrumentum. h ¶ Illas. s. patentes litteras.

i ¶ Hoc pretermisso. i. causa non expressa in patentibus litteris vel istrumento publico ⁊ assignatiōe non facta.

k ¶ Cā. q̄ manifesta ⁊ rōabilis dz cē. s̄. e. irrefragabili. §. ceterū. ⁊ sup ea dz iter uenire tractar⁹: ⁊ suari forma dec. J. e. q̄uis. nō. n. p pēsiōe subtracta vel minima offēsa fiet cessatō: sz pp grauē iuriā puta fiūt statuta cōtra libertatē iponunt talie vel collecte clericis. ō tiek clericⁿ vl cānonicⁿ p secularē bailiuū. vel his sil'ia.

l ¶ Inuēta. per superiorem. J. e. q̄uis. s. per papam.

m ¶ Illius ecclesie. sic. s̄. e. li. de elec. cupientes. §. ceterū. ⁊. e. ti. si ꝑpromissari⁹. in fi. ⁊ no. penas restringendas. n ¶ Restituēt. ꝑditione ex ista decre. cū. n. p nouā legē inducit obligatio vak ꝑdictio ex lege. ff. ō ꝑdi. ex leg. l. vna. sic est ⁊ sil'r in canone: sz fm canones nō intentek actio. s̄. de iudi. dilecti. gar.

o ¶ Percipient: alⁿ percipiat: qz cū ꝑtra eos vak actio ad repetendū: multo forti⁹

exceptio ad non soluendum.ff.de supfi.l.i.§.ait.ff.de re iu.innitus.§.cui dam⁹ .j.de re iudi.qui ad agendum.

a ¶ Ei contra quem.episcopo vel alteri cuicūq.

b ¶ Dānis ⁊ iniurijs.⁊ hec superioris taxabunt arbitrio vt ī casu se.ad hoc.s̄.qd̄ me.ca.sup.eo.C.vnde vi.l.si qñ.⁊ no.q̄ petitio dānoꝝ sup diminutione patrimonij cōpetit.ff. de dā. infec dā.§.i.insti.e.ti.§. pena.actio vero iniuriaꝝ dat ad vindictā .ff.de iniu.l.ptor.§.i.⁊ iō una nō impedit aliā.ff.ō cōdi.fur. si p fure.§.cuz furti.sicut ⁊ aliud erpēse:⁊ aliud dāna.s̄.de ī iur.ī nostra.⁊ dicit ler q̄ tutor dz resarcire dānū pupillo si cessauerit ī distractione reruz que tpe pereunt.ff.ō admi.tu.l.tutor: q reptoriū.§.si tutor: uel si cessauerit admīstrare.c.ti.qdā decedens in fi.dico autem fin guil.q̄ ille ꝯ quē cessatum ē in iuriā estimabit hoc mō: potiꝰ voluissem.c.perdidisse de meo quā hanc iniuriaz pati.sed postea taxabit iudex ne ille in infinitum iuret.ff.de iniur.l.cōstitutionibus.§.i.insti.e.ti.§. pena.de hoc in spe. de iniur.§.i. ver.in hac autem.

c ¶ Tenebunt.in tribus q̄ puniunt:p̄mo ī pceptoꝝ restōne scō qz qd̄ eis ōbet nō pcipiēt. tertio in dānoꝝ ⁊ expensarum refectione:cū.n.non seruierint altari de altari viuere non debuerāt: de pben.cum fin. Itez punient p papaz:⁊ quāta pena arbitraria.j.e.quānis.

d ¶ Canonica.⁊ vera sup.⁊ sic in exheredatiōe:pater q̄ vult filium exheredare dz cām legitimaz īserere in testamēto: ⁊ illa pronunciari debet esse vera vt exheredato sit efficax:in auc. colla.viij.vt cum de ap.co.§. aliud.sic ⁊ in ap.ante sniaz interposita.ij.q.vi.in fi.⁊ de ap. vt debitus.

e ¶ Occasionem.no.ar.q occasionem prebet interdicto ciuitatis vel alicuiꝰ castri tenetur ad restōnez dānoꝝ:que ecclesie religiosi ⁊ hospitalia illiꝰ loci occasione interdicti ī elemosynis ⁊ oblationibꝰ passa sunt:qz qui occasionem dāni ꝛc̄.de iniur.c.vlti.

f ¶ Arbitrio.hic determinat taxationē:cōdēnationem:⁊ conuersionem.

g ¶ Indeuotionis.nam imagines pp reuerentiam illoruz quos imago figurat adorare debemus:quod.n.facit scriptura legentibus:hoc pictura cernentibꝰ ideotis:de cōse.di.iij.platum.ita tñ adorare debemus:ne dubiam in latriaz conuertamus:de hoc de conse.di.iij.venerabiles.

h ¶ In terram.nam nec signū saluatoris in solo aut silice vel marmoribus humi positis sculpere vel pingere licet.C.nemini.li.si .sal.l.vna.

i ¶ Vltrix.hoc ē verbū in.l.C.de his qui ad sta.cōfu.l.i.in fi.sed que erat pena vt q̄ tpalis: vt.s.in vincula publica mittant.ff.de pe.capitaliuz.§.ad statuas. vel q̄ moriant: vt no.C.nemi.li.si.sal.l.vna.sed dic q̄ spūaliter punientur: qz nisi penitēāt ⁊ satisfaciant loci sui dignitate ⁊ honore priuādi sunt.rr vi.q.v.qui cūqz in prin. vel iudicis arbitrio.ff.de iur.delib.l.i.de of.dele.de causis.

k ¶ Compescat.pena.n.vnius metus est alterius: vt.C.ad.l.iu.repe.l.i.

Ordinarii Due sunt partes p̄ncipales.prima prouidet circa collata beneficia.scōa circa ꝯferēda ibi:in conferendis. Itē p̄ma tria facit,puidet circa p̄ceptū dispēsatiōis exhibēde:⁊ ponit penā nō exhibētis.scōa ibi:ceterū.cū exhibetur distinguit ant sit euidenter sufficiēs an dubitet.scōm mēbrum ibi:si vero.secunda principalis facit duo.primo prohibet.scōo decernit. Do.

l ¶ Locoꝝ.p hoc q̄ dicit ordinarii.locoꝝ: vt tñ de epis ītelligere ad hoc.ri.q.i. de psona.tñ dic fin guil.⁊ bar.q̄ et hāc cōpulsionē facere possunt qcūqz inferiores qui bñt institutionē.lxiij.di.si in plebibus.de of.dele.super eo.de insti.cum venissent.⁊ destitutionem.de prebendis referente.ipsi.n.ordinarij sunt ō of.or. cum ab ecclesiarum.⁊ pbatur.j.e.§.in conferendis.

m ¶ Plures.hec pluralitas qz canonibus inimica: vt.j.de de.non resi.qz nō nulli.rri.q.i.per totū.ideo odiosa ⁊ restringenda.ff.de lib.⁊ postbu.cū quidā ⁊ .j.de re iudi.odio.⁊.j.de preben.non pōt.

n ¶ Aiarū cura.lz spāliter hic dicat:idez in alijs:cum.n. pluralitas sit reprobata in beneficijs de iure cōi:pōt etiam in minoribus ordinarius id petere.ō pcur.

sed ipsi ecclesie cedet ac nihilominus ei contra[a] quem cessauerint de dānis[b] iniuriis satisfacere tenebūtur[c]. ¶ Si autē causa eadē canonica[d] fuerit iudicata: is q̄ occasionez[e] cessationi dederat ad omne interesse dictis cānonicis ⁊ ecclesie cui debitum officium eius est culpa subtractum:ad certam quantitatez taxandam:⁊ in diuini cultus augmētum conuertendam: superioris arbitrio[f] condēnet. ¶ Ceterū detestabilē abusuz horrēde indeuotiōis[g] illoruz q̄ crucis beate Marie virginis aliorūqz sanctoꝝ imagines seu statuas irreuerenti ausu tractātes: eas in aggrauatione cessatiōis huiusmodi psternunt iu terram[h]: vrticis spinisqz supponunt: penitus reprobantes aliqd tale fieri decetero districtiꝰ ꝓhibemus: statuētes: vt in eos q̄ ꝯtrafecerint ultrix[i] sic ꝓcedat dura snia:q̄ delinquentes sic puniat graniter:q̄ alios a similiū presumptiōe cōpescat[k]. Idem.

¶ Statuit papa q̄ bñtes plures dignitates: vel alia beneficia curaz aiaꝝ bñtia:p ordinarios cōpellantur ostendere infra tps competens superioris arbitrio statuendū dispēsationes:quas si non ostenderint:pīn de,pcedat:ac si nullas haberent:⁊ si ostenderint ⁊ sufficiētes nō amplius molestent:,puiso ne in pdictis beneficiis cura negligat aiaꝝ:si āt dubitet de dispēsatione ad sedem apostolicā recurratur. talibꝰ plura

et insinuatiōe.nisi essent beneficia que simul de iure teneri possent:qd̄ dic vt.s̄.e.li.de rescriptis gratia.

o ¶ Personatum.ergo idem iudicium qd̄ de bñficijs curam aiarum habentibus.s̄.de elec.dudum.ij.sed nō per oia: vt.s̄.de eta.⁊ quali.c.i.

p ¶ Similis.animarum.§.

sit tā bñficia obtinētibꝰ aliud nō cōferat bñficiū nisi ostensa dispēsatione sufficiēti:⁊ tūc ita demū ꝯferat si p dispēsationē pfit illud cuz alius retinere: vel si pōtibus renūciauerit alr collatio fcā ñ teneat. Jo.an.

Ordiarij locorū subditos suos plures[m] dignitates: vl ecclesias qbꝰ aiaꝝ[n] cura iminet obtinētes:seu psonatū[o] aut dignitatez cū alio bñficio cui cura sit is[p] ē annexa districte cōpellāt: dispēsatiōes[q] auctoritate q̄ꝝ huiusmodi ecclias psonatus seu dignitates canonice tenere se asserūt:ifra tps ,p facti q̄litate[r] ipsoꝝ ordinariorū[s] moderanduz arbitrio exhibere. Nō si forte iusto[t] ipedimēto cessante nullaz[v] dispensationē infra idē tps[x] ꝯtigerit exhiberi[y]: ecclie bñficia: psonatus seu dignitates:q̄ sīñ dispensatione aliq̄ eoipso[z] illicite detieri ꝓstabit:p eos ad quos eoꝝ collatio ptinet:libere[a] personis idoneis cōferātur: ¶ Ceterū si dispēsatio exhibita sufficiēs euidēter[b] appeat:exhibēs ne q̄quā in bñficiis huiusmodi que canonice obtinet:molestet[c]. Prouideat tñ ordinariꝰ q̄liter nec aiaruz cura[d] in eisdez ecclīis: psonatibus: seu dignitatibꝰ negligat:nec beneficia ipsa debitis obseqis defraudētur. ¶ Si vo ō dispēsatiōis exhibite sufficientia dubitet[e] sup hoc erit ad se.apo.recurrendum: cuius est estimare[f] quem modū sui[g] beneficij esse velit[h]. ¶ In conferendis[i] i-

q ¶ Dispēsatiōes.ī quib⁹ velut ambitiosis stricta fieri dz iterptatio: vt .s̄.de elec.dudū.§.insuper.s̄.de fi.pbr.c.i.⁊ .j.de pbē.ñ pōt nec ob. q̄ bñficiū p̄ncipis ꝛc.ō ver.si.oli.qz ambitio ⁊ odiū hoc inducūt.de cō sang.⁊ af.q̄ dilecto.de preben.c.vl.illud aūt ō p̄ncipis beneficio ñ odioso ītelligitur.j.de pbē. quānis.i.

r ¶ Qualitate.hoc regulariter attenditur in quibuslibet dilationibꝰ.s̄. de ap.cū sit.si q̄ dicek habere dispēsationē ī remotis ptibꝰ maiꝰ tps ei debit q̄ si in ppinquo habeat.ff.de edē.l.spaciū.

s ¶ Ordinariorum. ad quos spectat aiarū puidere saluti.j.e.§.puideat.qd si talia bñficia in diuersis epatibꝰ obtīet qlibet ordinariꝰ in cuiꝰ dioc.bñficiū obtinet ipz ꝓpellere poterit ad hanc exhibitionez .ix.q.iij.c. .ij.ad hoc.s̄.de tēp.or. cū nullus.qdā dicūt q̄ ordinariꝰ q̄ puenit ī cōpulsiōe exhibitiōis fuabit qd̄ b dz:⁊ postea alt eps in cuius diocesi bz sīle bñficiū q̄si preuentꝰ ab illo ñ poterit eū ad b cogere.ar.s̄.ō fo.cōpe. ,pposuisti.ff.de iu.om. iudi.cū q̄dā.sed primuz verius fin guil.⁊ pbat pluralitas cuz dicit ordinarij in plurali.

t ¶ Iusto impedimēto. istud excusat ne tempus currat.s̄.de ele.ne pro defectu.⁊.c.quā sit.§.fin. ⁊.c.commissa.§.i.

u ¶ Nullam.vel minus sufficientem.ar.de pe.di.i.scindite.de transla.inter corporalia.ff.q̄ cuiusqz vniuer.l.i.⁊ ideo bene sequitur ceterum.

x ¶ Tempus.ab ordinario moderatum.

y ¶ Exhiberi.sed ꝯ nemo cōpellit dicere titulus possessionis sue.C.de pebere.l.cogi.ij.q.v.§.i.ad hoc dicas q̄ in his que pñt de iure cōi possideri verum est illud:sed in alijs secus vt hic:deprebē.c. de multa.trāsferuntur ergo pp hoc onus probandi in eum: vt hic.s̄.de elec. dudum. de pcu. ex insinuatiōe: vbi de hoc.⁊.c.di.ꝯ morem.⁊ diri de hoc.j.de re.iu.c.i.

z ¶ Eoipso.qd̄ nō ostenderet in termino.lfe.n.que nō apparent nō sunt .ff.de ꝯben.emp.l.in lege.⁊.l.rutilia polla.de con.di.i.solēnitates.

a ¶ Libere.i.non ob.ꝯdictione tenentis illud:credo tñ q̄ si preueniret ipe clericus epm vel eum ad quem pertinet collatio dispensationē ostendēdo q̄ eps postea cōferre nō posset:qz video hoc in iure acqsito p decre.j.de preben.si tibi absenti.

b ¶ Euidenter.i.manifeste.s̄.de elec.si forte.⁊.j.de uer.sig.cōstōem.si aūt esset dubium:fiet qd̄ dz in ver.si vero.

c ¶ Molestetur.ne locuz habeat pena temeritatis vel calūnie.ff.ō iudicum quem.de calum.c.i.⁊.ij.de elec.vz circa.§.alioquin.

d ¶ Cura.hoc ad eius spectat officium.r.q.i.regenda.s̄.e.irrefragabili. .s̄.de elec.dudum.ij.prope princi.⁊ cōcor.de elec.cum ex eo.

e ¶ Dubitetur.probabiliter:de rescrip.cum contingat.prope fi.de ap.cōsuluit.j.de sen.ex.sacro.

f ¶ Estimare.s̄.de iudi.cum venissent.eius.n.ē interpetrari ꝛc̄.ri.q.i.§. ex his.de sen.excom.inter alia.C.de legi.l.vl.

g ¶ Sui.no.solum papaz dispensare in pluribꝰ curatis:pro his que no. .s̄.de preben.de multa.

h ¶ Velut.sumpta fuerunt hec verba ex.l.ff.de verb.sig.neratius.l fine.

i ¶ In conferendis.dixit de pluralitate beneficiorum que obtinebant: hic

dicit de his que obtinere volunt.

a Ostendak. quasi propter iuris transgressionem sit inhabilis ad beneficiū obtinendum. s. de preben. cum iam dudum.

b Ea q. not. q ī plurali dicit ea q. tenetur ergo oīa habita renunciare: si vult de nouo aliud obtinere: nec vnum pōt in aliud pmutare: ⁊ ly potuerit duo vel tria q dispensati ue habebat retinere: mō nō potest de nouo habere nisi vnū: nisi aliud dicak in dispensatione: ⁊ ē ratio: q: odiose sunt tales dispēsationes: vt dicit: et probatur expresse hoc hodie. j. de preben. non potest. i. rīso.

c Aliter. i. dispensatione non obtenta: uel obtēta si pmo non renunciat habitis: cū nō extendak dispēsatio ad tot bēficia

d Talib⁹. i. habētib⁹ plura beneficia cuz cura uel dignates: ul' psonatus ul' alter cū altero.

e Nulli⁹. ē ne reuocata decre. ō multa. vbi dicik q primum simile vacat ipso iure: sed tenet secūdi collatio. hic dk q non tenet posterioris collatio: q promptū ē iura iurib⁹ concordare ⁊ expediens. s. ō decretio. cū expediat dic fm Gar. q decre. ō multa loquitur ī eo qui vnum tm̄ beneficiuz obtinebat: qō erat ō iuk cōmuni: hic loquitur de illo q ante obtinebat plura qō erat cōtra ius cōe ⁊ q non est habilis ad aliud obtinendū nisi dispēsatōnem hz cuz sit transgressor canonum: ut prediri addē in clementina ō pbē. si plures ⁊ qō ibi no. in glo. si intelligas. Jo. an.

Q Uia pleriqz.

Primo inhibet secūdo decernit ibi ōcernētes. tertio psūptores puniri precipit ibi presumptores Jo. hec decretum erat extrauagās: ⁊ incipiebat ad audientiaz nostram.

f Pleriqz. ut potes videre. s. de accu. olim.

g Audacia. ad hoc. j. de ēb. si. ꝓstitutionē. ij. rīi. ⁊ est audacia: qz tacek veritatē mortale peccatum ē. xi. q. iij. si qs. de cri. fal. c. i.

h Interdicunt. hoc ipo se reddebāt suspectos. s. de testi. ꝓstitutis. ⁊ se ostēdit iniquā cām ꝓnere: ut ibi: ⁊. s. de testi. cogē. puenit. ⁊. C. de postulan. pnidendū. ⁊. ij. q. vij. §. verum. v. si quis autem.

i Superiorib⁹ pone gradus in archipresbytero circa epm: epo circa archiepm. ⁊ sic de singulis. i Inqsitoribus: q nō possunt alijs cōmittere vices suas. s. de of. deleg. c. vl.

k Corrigendum. crimina. l Reformādum. mores. Jo. an.

m Ecclesijs. quarum appellatione monasteria comprehenduntur. liiij. di. §. hac auctoritate.

n Personis. puta familiaribus ipoz superiorū legatoz uel inqsitoz.

o Statum. ad qō tales tenenk habita distinctione fm duplicem formaz iuramēti. de qua uel qbus habes. s. de accu. cū dilecti.

p Malicie. ti. s. de of. dele. statuimus. ij. Jo. an.

q Predicta. interdictū: penas: sinias: iuramēta. pmissiones: vel obligationes alias. r Inhibemus. si. ē qō dicit lex q dña accusata de adulterio nō pōt manumittere seruos suos: ⁊ hoc ideo ut p ipos veritas igri possit. ff. q ⁊ a qui. ma. li. nō fi. l. prosperit.

s Sēntēnijs. dico hunc casum specialē in quo non tenet sinia excōmunicatiōis ipo iure: ⁊ addēdum ad alios q recitari solent. s. de sen. ex. per tuas ⁊ dicam. j. eo. li. ⁊. eo. ti. presenti.

t Astringi. si non tenuit principale nec accessoriū. j. de re. iu. accessoriuz cū suis cōcor. ⁊ merito hoc ligare nō dz. ad hoc ut possit veritas reuelari: ⁊ pcor. ad hoc. s. de testi. cogen. c. vltimo. expedit. n. peccata nocētiuz esse nota. ff. de iu. cum qui. §. i.

u Presumptores: ipsos prelatos.

x Impunita. qō esse non dz. s. e. si canonici. in fi.

y Cōdigna. intelligamus arbitraria ex quo certa nō exprimik. s. de of. dele. ō causis. ff. de iure deli. l. i. ⁊ dicit. s. eo. si canonici. in fi.

z Precipim⁹: ⁊ si ipse prelatus non facit hoc peccat: qz qō precipik īperak: qō īperak necesse est fieri. xiij. q. i. qō precipik de ēb. signi. ī his: ⁊ sunt culpe. c. xxviij. di. qz sūt.

Q Uī litigantes. Archiepiscopus cās appellationum iure metropolitico pinentium in propria dioc. vel vnde ad eum deuoluunt cognoscere ul' cōmittere dz nisi aliō hēat cō suetudo. h. d. ⁊ tria facit. pmo ponit cōstōnis cām. scō cōstitutione ibi: statuimus. tertio exceptionē ibi: nisi. Jo. Emanauit hec decre. ad declarationem illius. v. s. eo. c. i. ver. nec p eo ⁊. ibi dicebak in genere suffraganeoz suoz: de qbus non dicebatur: ⁊ eorum que ibi not. Hostien. Jo. an.

a Expēsis: ad hoc intendes dz inder: vt. s. de volo. finē cū suis pcor. sz pone de cōsensu ptiuz archiep̄s audit vel cōmittit cāz extra loca de qbus dk. j. quero an qō agik valeat: ⁊ videk q sic qz cū hoc ius sit ī fauorē litigantium ītroductuz: illi renunciak pūt: de regul. ad apostolicā cuz si. ad hoc. s. de rescrip. statutū. §. in nullo. ⁊ hoc satis verum puto dūmodo ipse vel delegatus eius hēat licētiā epi illi⁹ dioc. vt ibi pro tribunali sedere possint. Ista enī fuit prohibitionis rō: qz archiepus nō pōt ingredi suffraganei sui dioc. ut ibi aliquid agat uel iudicet: nisi in casibus cōcessis. s. e. c. i. si antē cā bononie deferak: equum nō ē q ppter illā possit mutiñ. sedere. si antē mutiñ. eps cōsentit ⁊ ipe ptes: satis credo q possit als ñ: ut. ix. q. ij. c. i. ij. ⁊. iij. ff. de of. presi. l. iij. ff. de iur. om. iu. l. vlt. ⁊ facit de of. legati. no uit. ⁊ que ibi. no.

b Statuimus vk q noua sit ꝓstō. als dirisset īnouamus. s. de treu. ⁊ pace. c. ij. vbi īnouak qō statutum erat. xxiiij. q. iij. si qs romipetas. ⁊. c. paternaz. videbak. n. q sicut legatus in qlibet parte prouincie pōt sedere: sic ⁊ archiep̄s posset. sz pp rōnē quaz diri. s. pri. glo. satis videbak esse cōstitutio ipa uel eius rō antiqua: q idem ē qō ius. i. di. consuetudo. fm q restaret: q legitime deberet esse prescripta. s. spacio. xl. an. ut. s. de cōsue. c. vl. de cā po. cū eccl'ia. nec sufficeret pscriptio. x. an. fm q ī his q sūt pter ius: fm id qō no. xij. di. cōsuetudo: ⁊. di. i. s. eo. li. ō ꝓsue. c. vlti.

c Metropolitico. sup quo vide qō no. Jo. ix. q. iij. ī sum. ⁊. b. s. e. ti. pastoralis ⁊ aduerte qz iterdū cognoscit archiep̄s ut legatus pape ut. s. eo. irrefragabili. §. ceterū ⁊ in eo casu forte posset dici: q eo modo ex his psonis posset delegare: quo ⁊ qbus ōlegati pape: qō dic ut no. s. de rescrip. statutum. ⁊ iō nō dixit simpliciter deuoluuntur: sed dixit iure metropolitico.

a Vel dioc. satis per hāc lk̄am terminatum erat qō diri. j. eo. cum eps.

b Appellatum extitit. hoc cum causa per ap. defertur.

c Dignoscūk. cū deferunt cāe iure metropolitico. alias quā per ap.

d Cōmittat: no. qō nō pōt per se nec per aliū. s. eo. c. i. sic ecōuerso. qō pōt p se ⁊ p aliū. ut ibi ⁊. j. de re iur. pōt vbi de hoc.

e Cōsuetudine. sic. s. eo. c. i. v. nisi aliud. sicut ergo hic cōsuetudo pōt inducek vt alibi possit cōmittere ⁊ audire: sic ⁊ cōsensus dioc. loci ⁊ partiū consensus: vt. s. diri sicut eqparātur pactum ⁊ cōsuetudo in dote lucrāda vel dona. ppter nuptias: ut. s. de do. post diuor. resti. c. vlti. Quid vices: clericus agit ꝓtra epm: ad metropolitanū debet qstio deferri. xi. q. i. si qs cum clerico: nō vult vel nō potest cōmittere in sua ciuitate: nunquid poterit audire vel cōmittere extra ciuitatē ipsi⁹ epi fm id qō dk. s. eo. lib. de rescriptis: statutum. §. cum vero: ⁊ satis id videtur

per predictum.§.qd̄ verū puto: si de consensu procedat episcopi illius in cui⁹ dio cesi cā auditur: vt dixi. s̄. in glo. i.

a ¶ Parte. no. scz in audiendo vel cōmittēdo extra loca predicta: ⁊ sic no. q̄ con suetudo dat iurisdictionē. ix. q. iij. conquestis de fo. compe. cuz ꝓtingat. s̄. e. li. ō consue. c. iij. C. ō emā. l. i. ⁊ fi. ⁊. s̄. eo. ti. c. i.

Si episcopus. Primo prouidet. secūdo prohibet ibi: idem. pma subdiuidit q: p mo. puidet circa expensas vicariorū extra victualia. scōa ibi: hi tamē circa expensas victualiuz: ⁊ cām reddit. Do. Emanauit autē hec decre. ad declarationē eorū que no. Post. s̄. eo. inter cetera super ꝓb. subministrent ⁊ Guil. ⁊ Gar. j. de cēsi. erigit sup ꝓbo ipenso. qui oēs tenebāt qd̄ hic dicit. Jo. an.

b ¶ Dermittit. s. cuz id psona liter erq nō pōt. s̄. de offi. ord. iter cetera. ⁊ semel i anno. x. q. i. decernimus. ⁊ duobus. c. se. ⁊. s̄. de of. archi. mādamus ni si er cā: ⁊ tē ēt plures id poterit ut. s̄. de cēsi. cum venerabilis: ⁊. xviij. q. ij. visitandi. ⁊. c. non semel cum si. Jo. an.

c ¶ Per aliū: sed visitās predi care dz. x. q. i. placuit. j. de cēsi. c. i. sed offiū predicādi nō dele gat. ut. s̄. de off. dele. c. vlti. er go visitatio delegari uel demā dari nō pōt: sed dic p̄m Jnno. goff. ⁊ modernos q hoc no. i ō cre. iter cetera. s̄. eo. aut hoc p̄tinet iure ordinario: ⁊ tunc be ne demādat: ut ibi: ⁊ hic: aut iu re delegato: ⁊ tunc non deman dat ut in cōtrario: nisi haberet ad id speciale mādatum: ut. s̄. eo. li. de officio delegati. is cui ⁊. c. vlt. §. vices.

d ¶ Ipse. episcopus. s.

e ¶ Illi. vicario.

f ¶ Prouidere: ⁊ sic intelligi ō bet decre. illa iter cetera: vbi dī epi ipsis vicariis cū idiguerint necessaria cōgrue subministrēt. s. ut parēt sibi equos: vestes fa miliā: ⁊ alia oportuna preter victualia: ⁊ sic itelligebat host. Jnno. itelligebat ēt de victuali bus: ⁊ tunc. s. cum victualia si ne scandalo p vicarios a subdi tis hri nō poterāt. prima vera vt hic vides: nec per hoc secun dam reprobo.

g ¶ Victualiū. in victualib⁹. n. trhi dz recipi. pcuratio: qd̄ dic ut. j. de censi. c. i. ij. ⁊. iij.

h ¶ Visitāti. illi vicario.

i ¶ Apostolū paulum. i. ad co rinth. ix. c. ⁊ hēs hoc idez. s̄. de prescrip. cum ex offi. ⁊. j. de cen si. c. iij. ad fi.

petat in hac parte[a].

¶ Idem in eodem.

¶ Si eps cum pōt suam diocesiz visitare p aliuz: habet illi in neces sarijs puidere: visitati autē in vi ctualibus puidebūt ipsi vicario vi sitanti: ⁊ nō epo. h. d. Jo. an.

Si eps suam diocesim vbi ei a iure pmittit[b] faciat p alium[c] visitari: lz ipse[d] illi[e] hēat in alijs ne cessarijs puidere[f]. ¶ Di tū qui uisi tant: ministrare tenent expēsas vi ctualium[g] visitanti[h]: cum fm apo stolum[i] nō sit magnuz si ab eo me tant tēporalia: p quem spūalia se minantur. ¶ Idē tū eps cum perso naliter non visitat: nil prorsus ab his: qui per illū quem deputat fue rint visitati: exigere poterit aut de bebit[k].

¶ Idem.

¶ In quolibet loco dioc. non exēpto: p se ⁊ p aliuz pōt eps p tribu nali sedere: ⁊ libere exeq q̄ ad ipsi us spectant officium. Jo. an.

Cum eps[l] in tota[m] sua diocesi iurisdictionem ordinariaz no scat hre[n]. ¶ Dubiuz non existit: qn in quolibet loco[o] ipsi⁹ diocesis non exēpto[p] p se vel p alium[q] possit pro tribunali sedere[r]: cās ad ecclesia sticuz foz spectātes[s] audire: perso nas ecclesiasticas cum earum ex cessus exegerint[t]: capere[v]: ac car ceri[x] deputare: necnō ⁊ cetera que ad ipsius spectant officium[y] libere[z] exercere.

¶ Idem.

¶ Canonici qui a diuinis cessare psit: cum cessare voluerint: voca būr absentes: sicut si imminēret ele ctio faciēda: cū quib⁹ de cessatiōe deliberabūt: ⁊ si deliberant cessare reqrent prius cuz contra quem ces sant: ut irrogatam offensam emē det: qd̄ si fecerit: nō cessabunt: alio qn cessare poterunt: ita q̄ a cessa tione ifra mēsez vtraq pars ⁊ ces

k ¶ Debebit: de hoc querebat in glo. de qbus in pn. c. diri: ⁊ videbat q̄ ex quo iure concedente p alium soluere poterat ō bitum ad qd̄ subditis tenebat suum debituz recipe posset: ar. s̄. de elec. significa sti. sed put dicebat decre. cum venerabilis. s̄. de censi. tunc demum eps pcurati onē hēbit cū accesserit ⁊c. si ergo nō accedat: sed mittat: nō hēbit ipse sed missus: ut h vides: nō. n. ferēdus ē q lucrum amplectit ⁊c. C. de cadu. tol. l. vna. §. p se cundo. ⁊ ad quē spectat onus ⁊c. xii. q. ij. charitatē. ⁊. c. qcunqz. ⁊. c. ecclesiasticis

Cum episcopus. Ponit dictum cuius rationem premittit. secunda ibi dubium.

l ¶ Episcopus: idem est in legato circa suam legationē. s̄. de offi. leg. nouit. idē in archiepiscopo circa suā ppriā dioc. s̄. eo. ut litigantes. sed non quo ad prouin ciā ut ibi. ⁊. s̄. eo. c. i. ⁊. x. q. ij. c. i. ij. ⁊. iij.

m ¶ Tota: ita q̄ nullus alī⁹ in tota ipa dioc. sub eo iurisdictionē hēt. i pte aūt be ne: qd̄ dic ut no. xxv. di. plectis. ⁊ facit qd̄ no. host. de offi. archipresby. c. ult.

n ¶ Habere. ita q̄ intētio sua fundata ē de iure cōi: ita q̄ q se dicit exemptum hz hoc ostendere. c. di. ꝓtra morē. quod dic ut. j. de priui. cum persone.

o ¶ Loco. honesto tū: maxime cū tractat cās spāles. s̄. de ap. qua fronte.

p ¶ Exempto. ad cognoscendū locum exemptuz. vide. j. de priuil. si papa. ⁊ bñ

dixit nō exēpto: q in loco exempto cathedram collocare non pōt: ut iudicia exerceat: vt expresse probatur. xviij. q. ij. luminoso.

q ¶ Alium: qd̄. n. pōt p se ⁊ p alium. j. de re. iu. pōt dic. ut ibi.

r ¶ Sedere. qd̄ requiritur in cognitione ⁊ decisione cārum. iij. q. iij. §. spa cium. j. de re iudi. c. vlt. Jo. an.

sans ⁊ cōtra quā cessatur: iter arri piat eundi ad papā: vel per se vel p procuratores sufficiēter instructos nisi iterim iteruenerit concordia in ter ipsos: ⁊ continuatis dictis quā cito poterūt se coram papa psent vt vtraq parte psēte: vl altera con tumaciter absente: papa diffiniat negocium ⁊ culpabiles puniat. ⁊ si pars cessans predicta nō seruet ces satio non seruetur. Jo. an.

Quāuis sup cessationib⁹ a di uinis q̄ a capitulis: cōuētib⁹ siue collegijs secularium vel regu larium eccl'iaz multotiēs sine cau sa rōnabili attētant: manifesta sa tis felicis recordatiōis inocentio[e] tertio ⁊ gregorio⁹. x. pdecessorib⁹ nostris manauerint instituta. Quia tū post illa ē plerūqz comptuz: ces satiōes easdē irrōnabiliter[f] fore fa ctas. ¶ Nos ad tam pniciosuz cui tādum abusum eadez statuta cum ifrascripta moderatione in suo vo lentes robore pdurare: de fratruz nostroz cōsilio districti[g] ibibemus ne a secularī vel regulari[a] capitu lo: collegio: seu cōuētu[b] ecclesie cu iuscūqz: cessatiōes[c] ipse nisi voca tis oibus put[d] sunt p electionis ne gocio cuocādi: ⁊ deliberatiōe[e] ha bita diligenti ac epo alio uel quocū qz clerico siue laico: cuiuscunqz di gnitatis pēminētie ꝓditiōis aut sta tus existat: pp cuius iniuriam vel offensam cādez videt cessatio faci enda post predictas vocationem ⁊ deliberationē de cessando habitaz reqsito q̄ irrogatam iniuriam vel offensam emēdez: aliquatenus at tētet. Neqz tunc ēt si emēdam in de habuerint: vel per eos stetert[f] quominus habeāt cōpetentem. Si aūt premissis seruatis capitulum collegiū: vel ꝓuētus alicuius eccle sie ad cessationem eandē duxerint pcedenduz ex tūc[g] ifra vni⁹ mēsis[h]

o ¶ Spectātes. ut. s̄. de verb. sig. super qbusdā i fi. de foro compe. c. cū sit ibi de hoc.

t ¶ Exegerint: alias non debet cos retinet: si ō pa rendo iuri dederint fide iussoriam cautionem. j. de sen. excō. si clericos in fine.

u ¶ Capere. i. capi facet quia man⁹ inijcere i ali quem nō debet episcop⁹. Lxx vi. di. ñ liceat. C. ō epis. ⁊ cler. aut. sed neqz ⁊ de ipsius mandato ca pientes excōmunicati nō sunt. s̄. de sen. excō. ut fa me. ⁊. j. e. li. ⁊. e. ti. si cle ricos. Jo. an.

x ¶ Carceri. q lz istituius fuerit ad reoz custodiaz interdum ē pena. j. ō pe nis quāuis. ⁊. s̄. de ꝓb. sig. nouimus. in fi.

y ¶ Officiuz. ordīes cele brare virgines ⁊ ecclesias cōsecrare ⁊ his sīlia.

z ¶ Libere. ac si esset i p pria ecclesia uel palatio iuridico. Jo. an.

Quāuis Sūt tres partes. prima po nit i genere ius antiquū ⁊ p ꝓstitutiōe cause pōt trāsgressionē ipsi⁹. secū da dat formam cessandi bus ante factum ibi: nos tertia cessatiōes aliter fa ctas iubet nō seruari ibi parte insup. do.

a ¶ Regulari. reprobata ē igit opio dñi gu. du rā. q no. s̄. e. si canonici. q̄ dec. illa non habebat locum i regularib⁹: iz so lū i secularib⁹ qz dicebat canonici: ut ibi diri.

b ¶ Conuentu: itelligas q̄ sibi vēdicet ius cessan di ex cōsuetudine vel alio iure: ut. s̄. eo. si canonici in pn.

c ¶ Cessationes ipse. aliquatenus attententur: quod est infra.

d ¶ Prout sunt. s. de prouin. s̄. de elec. coram. vbi de hoc. ⁊. vii. q. i. factus ē cornelius. In his aūt vocationibus q̄ de remoto loco fiant statut consuetudini: ut. eo. ti. cum inter vniuersas. ⁊. c. bone. ij. sed an vocentur vel non statur consuetudini fm quosdam: qd̄ nō est verum p decre. ō pre ben. cum i ecclesijs: vnde credo q̄ si in ista ecclesia esset cōsuetudo absētes non vocari ad electionem: nec ad hanc cessationem vocari debebunt per hanc litteram que dicit prout sunt ⁊c. Et no. ex hac lt'a q̄ in alijs tractati bus ecclesiarum q̄ electionib⁹ nō debēt vocari absentes: alias quare di risset prout sunt in electionib⁹ ⁊c. ⁊ facit ad ea que no. x. q. ii. hoc ius por rectum: ⁊. j. de testibus presentium.

e ¶ Deli beratione. no. casum in quo pcedere dz tractatus: sic ⁊ in alienati one ppetua rerū imobiliū ecclesie. j. de re. eccle. nō alie. dudum.

f ¶ Steterit. si. s̄. e. lib. de elec. cōmissa. §. annus. ⁊. j. de preben. lz.

g ¶ Et tunc. i. post cessationem.

h ¶ Mensis. quot dies computantur in mense: diri. s̄. eo. libro. de eloc quam sit.

a Iter arripiant: datur ergo dilatio ad iter arripiendū: ⁊ postea ipse arbitrariuz ad se presentandum: sic. s. co. li. de elec. cupientes: sed vnum no. qz in decre. cupientes: siue arripuerint iter infra mensem siue non: dz postea ire: ⁊ post ipse arbitrarium expectat⁹ p. rr. dies: sz hic ex quo nō arripuit iter infra mēsem habēt locum pene debite: nec post arbitrarium temp⁹ expectatur.

b Continuatis: nō credo qꝯ ppter hoc cōpellatur oī die pficisci: ⁊ nunquā quiescere: qs. n. ipi⁹ iudex arbitrek: qō p. ll. dietas ōberet venire nō gescendo ⁊ hoc pbak dū dicit quācito poterunt: ⁊ illud dicamur posse qō possumus de iure ⁊ cōmode. xxij. q. ij. fa. ff. de v. si. nepos proculo: ⁊ hoc vtri. s. de elec. cupiētes i prima particula super ver. cōmode.

c Partibus. quaꝯ assertione panduntk merita causaꝯ. s. ō resti. in inter. tum ex litteris.

d Pena docente. rrr. viij. di. qui ea. de offi. legat. nisi specialis.

e Et manifesta. s. e. ir refragabili.

f Cessando. s. vt vocentur absentes deliberent ⁊ requirant priusquaz fiat cessatio.

g Mittendo. s. iter arripiendo infra mensem: ⁊ dietas prout cōgrue poterunt cōtinuando. no. igitur i summa ad hoc qꝯ fiat cessatio: necesse est hec i teruenire. Primo qꝯ qui cessant hoc habeant ō cōsuetudine vel alio iure ut cessare possint. Secundo qꝯ uocent absentes ad tractandu de cessatiōe. Tertio qꝯ tractēt. Quarto qꝯ de cessando deliberent. Quinto qꝯ sit manifesta offensa propter quaz cessant. Sexto qꝯ sit rationabilis. Septimo qꝯ añ cessationē instrumento publico vel patentibus lrīs autentico sigillo munitis cām cessatiōis exp̄mant. Octauo illud instrumētū vel lr̄as tradāt ei contra quez cessant. Nono qꝯ requirent illum qꝯ emendēt cōpetenter iniuriam vel offensam ppter quā cessare volunt: qō, si non fecerit tunc locum hz cessatio: nō cessationem dz vtraqz pars arripere iter ad sedem apostolicā ifra mensem: per se vel p procuratores sufficienter instructos: et tunc cōtinuatis diebus hz tēpus arbitrarium quo cōmode possit ire: oībus his nō seruatis non seruek cessatio: ⁊ habeant locū pene. s. si canonici. ⁊ preter illas arbitraria summi pontificis: vt hic.

Presenti. Sunt tres partes principales: vt patet in rubro. secunda ibi: porro. tertia ibi: sane. prima tria facit. primo prohibet. secundo excipit ibi: nisi. tertio penam imponit ibi: alioquin. Do.

h Superiores: archiepiscopi vel patriarche.

i Ecclesiastice. In secularibus non posset habere locum pena iferius posita. Joan. an.

k Vacantibus: vacare etiā dicunk si sint manualia: nō de mēsa sz habētia bona discreta: ⁊ in his locum hz hec cōstitutio: vt in cle. de supplē. neg. prela. qz regulares que determinat qō h archi. plire no.

l Quibuscunqz: i h differt a decre. qz sepe. s. c. li. de ele. vt pz. j. in fi.

m Collationem: inter hec ⁊ sequentia magna est differentia. j. de preben. cum in illis.

n Custodiā. s. e. li. de elec. generali. ⁊. lxiiij. di. § in plebibus. de isti. cū spacium pars vtraqz: videlz hi q cessant: ⁊ illi ēt ppter quorū factuz a diuinis cessat: nisi supueniēte cōcordia inter eos cessatio illa cesset: iter arripiant[a] per se vel p procuratores idoneos cum munimētis ⁊ actis ad negociuz ipsuz spectantibus ad se. apo. veniēdi: ⁊ continuatis[b] dictis q̄cito cōmode poterunt se apostolico conspectui repræsentēt: vt partibus[c] pñtibus: an vna presente: altera non veniēte: vel mittēte: examinato negocio apud sedē eādem pars que culpabilis inuenta fuerit in premissis: preter alias penas a dictis canonib⁹ istitutas: si romano pōtifici videbitur expedire: pena[d] docente cognoscat quātū excesserit: que cessationi facte rationabiliter cāz dedit: vel que sine rōnabili ⁊ manifesta[e] causa cessauit

Parte insuper a diuinis cessante suprascripta tam in cessando[f] q̄z in veniendo siue mittendo[g] ad sedem apostolicam non seruante nō seruetur cessatio: sed non obstante vt prius in ipsa ecclesia celebretur.

I Item.

Primo ponit pstōnem de bonis dignitatum vel ecclīaꝯ vacantiuz nō occupandis p eos ad quos collatio vel custodia ptinet: nisi de spāli iure id eis cōpetat: ⁊ cōtrafacientibus penā iponit. Secūdo ostēdit de qbus bonis itelligak cuz de spāli iure id alicui cōpetit. Tertio decre. qz sepe. supra eo. lib. de elec. dicit non esse correctam. Jo. and.

Presenti pbibem⁹ edicto ne epi vel eoꝯ superiores[h]: aut abbates seu quiuis alij regulares: vl seculares prelati: aut ecclesiastice[i] quecūqz p̄sone vacantibus[k] dignitatibus: personatibus: prioratibus vel ecclesijs quibuscunqz[l] sibi subiectis: seu adcollationem[m] ordinationem: presentationem: vel custodiā[n] pertinētibus: eorūdē bona morientibus eorum rectoribus vel ministris i ipsis inuēta: siue vacationis ipsorum tempore obuenientia que in vtilitatem eorūdez expendi: vel futuris debent successoribus fideliter reseruari[o]: occupare aut in vsus suos cōuertere quo quo modo presumant. Nisi de speciali priuilegio[o] vel consuetudine iaz prescripta legitime[p]: seu alia cā[q] rōnabili hoc eisdez competere dignoscak. Alioquin episcopi ⁊ eoꝯ superiores ab ingressu ecclesie[r] ceteri[s] vero ab officio[t] ⁊ beneficio tam diu eoipso nouerint se suspensos: quousqz[v] restitutionez[x] fecerit de predictis. Porro[y] vbi ex priuilegio uel cōsuetudine: seu alia de causa rōnabili sibi aliquis p̄dictorū asserit bona ꝓpetek supradicta[z] hoc de illis bonis solum debet intelligi: que solutis debitis[r] si qua sint ⁊ de his que fuerint necessaria ꝓ seruitoribus ⁊ ministris ac incūbentib⁹ onerib⁹[?] vsqz ad nouos redditus supportandis congrue reseruatis ex ipsis reperta fuerit superesse[x]. Sane ꝓstōnem quaz superius spāliter edidimus[a] contra capitula: collegia: conuentus: seu singulares[b] personas bona cathedralium vel regularium aut collegiatarum ecclesiarum vacantiuz[c] occupantes: per constitutionē presentem: quaz in dignitatibus: personatibus: prioratibus: ⁊ ecclesijs alijs locum habere censemus: nolumus in aliquo derogari[d].

Rica de maioritate ⁊ obedientia.

Bonifacius octauus.

Capitulum vel is ad quem administratio pertinet vacante sede eos absoluet quos absoluere posset episcopus si viueret: nisi a se. aposto. id fuerit interdictum. Joan. and.

venissent. de ap. bone.

o Reseruari: per iconomū si ē in ecclīa: vel cuz qui custodiā habet: qō dic vt di ri. s. de elec. qz sepe. ⁊ no. qꝯ dicit reseruari. p hoc. n. vk qꝯ de illis nō possint decedētes testari: de hoc no. gar. de re. eccle. nō alie. hoc cōsultissimo. ⁊ distinguebat put distinxerat hosti. s. de pecul. cle. si qs sane: inter clericum habētē administrationē: ⁊ nō habentē: nā clericus hñs administrationē quādiu viuit ⁊ sanus ē dare pōt: moderate tñ. s. de don. ecte ꝓparant eni cuz cū vsufructuario: qz eiꝰ ius morte finik: sicut vsufructuarij: vt in p̄dcā decre. si qs sane ⁊. s. de dona. ꝓsultationib⁹. s. ō pig. c. vlt. insti. ō vsufru. §. si nik. pōt ergo dum viuit voluntatez suā facere dūmodo moderate donet: cū incipit infirmari cōparak vsurario ⁊ ita nihil hz nisi vsuz tñ: elemosynam tñ facere pōt. s. de testa. ad hoc: testari nō. e. ti. cū in officijs cum si. si vero sit clericus non hñs administrationez: sed personaliter ⁊ simpliciter hñficatus: ⁊ in vita ⁊ in morte compatur vsufructuario: quātum ad faciēdū fructus suos ⁊ de ipis p̄nt testari: ecclesia tñ succedit eis in istis si ō cedāt ab intestato. s. de test. relatū. pbak satis ista distinctio. s. ō testa. requisiti. §. illō: ⁊ ꝓsuetudo generalis quasi vbiqz cā approbat: ⁊ qō dictū est de clerico simpliter hñficiato qꝯ facit fructus suos: intelligendū ē ō preceptis ⁊ recōditis: alij ō p iura allegata ad ecclesiam ptinebunt.

o Priuilegio. s. de rescrip. si pp. j. de prebē. si tibi ꝓcesso: ⁊ . s. de vbo. sig. c. pe.

p Legitime. rl. an. spacio. s. de consue. c. vlti.

q Cā. puta onere iposito i fūdatione. xviii. q. ij. eleutherius ⁊. c. seruitium: de iurepa. preterea vel statuto: vt in predicta decre. qz sepe.

r Ecclesie. ad idē. s. e. li. ō ofdele. c. ii. ⁊ si sic suspensus celebraret in ecclesia irregularis esset vt. j. de sen. ex. is cui. secꝰ si extra ecclesiaz: vt ibi dicā.

s Ceteri: iferiores epis.

t Officio ⁊ beneficio: dic qbꝰ cunqz: vt. s. ō electi. qz sepe. nō sic in casu. s. e. li. de elec. cupiētes. §. ceterum. ⁊. c. si compromissarius: in fi. ⁊ est rō: qz h ab officio suspensis est: ibi nō vt in predicta decre. diri qz sepe.

u Quousqz: facta ergo restitutiōe nō erit necessaria aliqua absolutio: vt no. Jo. lxxi. di. si q. ⁊. r. q. vij. si quis deinceps ⁊ Ber. de ma. contra. cō. interdi. eccle. de muliere.

x Restitutiōe: ⁊ sic non sufficit cautio: iā. n. hic fuisset expressum: sic. j. de vsu. c. ij. ad hoc de deci. ad audiētiā. fi. j. ō vbo. sig. ex parte. j. de sen. ex. venerabilibus. §. sane. ⁊ facit. s. de re. iudi. cum alīqbus. ff. de pig. ac. l. nō. est. Jo. an.

y Porro: sumptum fuit hoc de eo qō no. bo. de vb. sig. c. pe.

z Supradicta. s. dimissa tpe mortis: ⁊ obuenientia tpe vacanōis.

r Debitis: ad q̄ fmāt ecclesia obligata: ⁊ successor sicut heres filiꝰ pñis ad pñna vt. s. de sol. c. i. sic ēt dicit ler. qꝯ si mulier dedit bona sua in dotē dedisse vk qō superest deducto ere alieno. ff. de iure do. l. mulier ⁊ hñ debent p̄ius ipius ecclie ōbita solui: qz agris eiꝰ sitiēnib⁹ alios irrigare nō debet. C. de serui. preses.

? Oneribꝰ: fabrice: hospitalitatis: receptōis legatoꝯ: ⁊ nūcioꝯ se. ap. ⁊ religs silib⁹. xxi. q. i. c. i. de preben. ō monachis. ō prescrip. accedētes. ō cēsi. cū istātia.

x Superesse: hodie dic vt in constitutione Jo. que incipit suscepit.

a Edidimus: supra de elec. qz sepe.

b Singulares psonas: ipārium ecclīaꝯ de qbꝰ loqtur decre. qz sepe.

c Vacantium: principali prelato: vt ibi diri.

d Derogari: sed in quo poterat derogari. sol. in eo qꝯ hic seruantur consuetudines statuta ⁊ priuilegia: ibi vero reprobantur: ⁊ ex hoc foue credidisset aliquis